

*Ήταν τρεις,
νόμιζαν όμως όλοι ότι ήταν τέσσερις,
και τότε κάποιος έριξε τα ζάρια.*

*Πάνω στο χέρι τον είδανε τη λάμψη.
Πάνω στο χέρι που έριχνε τα ζάρια,
είδανε τον θάνατο.*

*Ήταν τρεις
και κάποτε γίναν τέσσερις.*

*Τότε και οι τέσσερις ρίξανε τα ζάρια,
και τότε και οι τρεις χαθήκανε.*

Les bleus de nuit

*Κρατούσε στο χέρι της, εκείνο το μαντήλι,
το χαρισμένο.
Μεσ' το καλοκαίρι την θάλασσα είχε ζευγαρώσει.*

*Ποτέ δεν ρώτησα γιατί το είχε κάνει αυτό.
Όμως ότι εκείνη,
εκείνη τη μανία είχε ζητήσει θυμάμαι.
Εκείνη τη μανία.
Την αλήθεια που στα χέρια της έπαιζε.*

*Την τελευταία φορά που την είδα ήταν άνοιξη.
Την τελευταία φορά που την αγάπησα ήταν άνοιξη.
Την τελευταία φορά που την μίσησα ήταν άνοιξη.*

*Κι όσο πιο πολύ Θεέ μου την μισούσα, ναι,
πιο πολύ Θεέ μου, την αγαπούσα.*

*Το φως είδα που είχε το καντήλι.
Την γεύση ένιωσα που είχε το ποτάμι.
Τις στάλες γεύτηκα που είχε το κορμί σου
Τον ουρανό φίλησα στο στόμα
και τότε είπε: Σ' αγαπώ.
Και θα σ' αγαπώ αιώνια.*

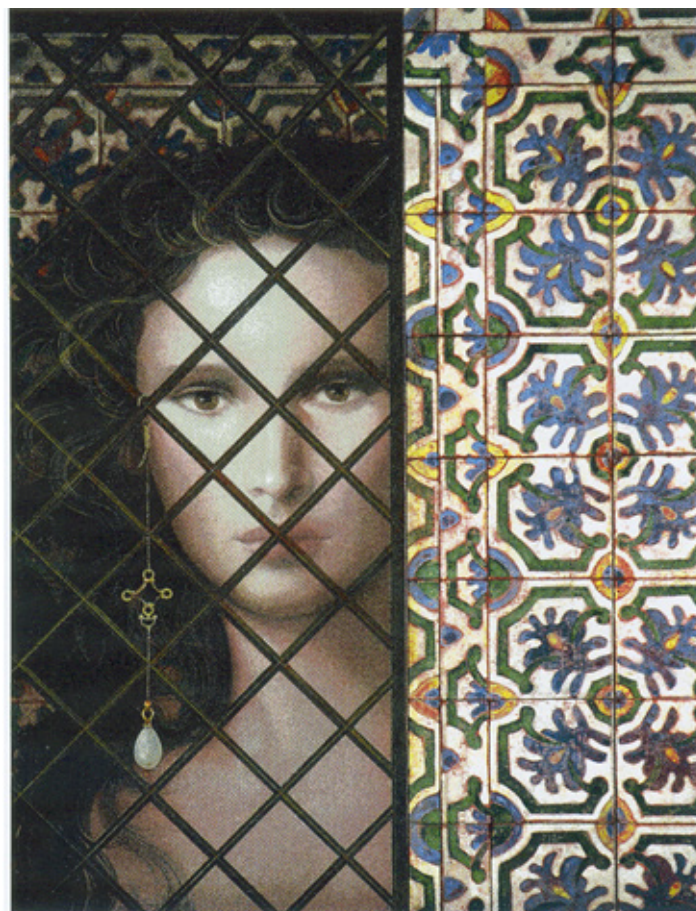
*Je vis la lumière de la veilleuse.
Je perçus le goût de la rivière.
Je savourai les gouttes de ton corps
J'embrassai le ciel sur la bouche
et alors il dit: Je t'aime.
Et éternellement t'aimerai.*

*Εσύ που αγάπησες αυτό το ακρογιάλι,
εσύ που αγάπησες αυτόν τον κόσμο,
εσύ που αγάπησες αυτό το δέντρο
σε σένα μιλάω.*

*Κι αν το άρωμα της μη με λησμονεί σκορπίζεις,
κι αν στον ύπνο σου το άρωμα του γιασεμί μυρίζεις,
κι αν ακόμη το τίποτα γύρω σου λαμπυρίζει,*

*εσύ γυναίκα, άγρια γυναίκα, μικρή γυναίκα,
θολή γυναίκα, πεζή γυναίκα,
γλυκά έχεις πάντα κάτι να μου πεις...*

...κι εκείνη είπε, όχι.

Secret d'alcôve

Zum Letzten...

*Ohne Anklage,
ohne Hossianna,
ohne sine qua non,
daraufhin ziehe ich mich zurück.
Das Leben, mag es sein ein
leuchtender weißer Stern.*

*In deinen Fingern hieltest du
eine goldene Sonne.
In deinem Herzen hieltest du
einen Pinsel, mit dem du sie
hättest malen können.
Indessen aber...*